

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б) Б, ЦВК і СНК БССР
№ 102 (5776) 5 мая 1937 г., серада ЦАНА 10 КАП.

ЦК ВКП(б) — „ПРАВДА“

«Правда» — баявому органу большэвіцкай партыі, нястомнаму барацьбіту за справу марксізма-ленінізма, вернаму хавальніку большэвіцкіх традыцый — у дзень яе слаўнага дваццаціцігоддзя большэвіцкае прывітаньне.
Гісторыя ленинскай «Правды» неразрыўна звязана з гісторыяй большэвізма. Народжаная на хвалі рэвалюцыйнага ўздыму ў 1912 годзе, «Правда» адыграла віднейшую ролю ў барацьбе за згуртаваньне сіл большэвізма і рабочага класа, за перамогу дыктатуры пролетарыята і таржаства сацыялізму.
ЦК ВКП(б) упэўнен, што «Правда» будзе і ў далейшым высока несці спад Маркса—Энгельса—Леніна, згуртоўваючы мільённыя масы партыйных і непартыйных большэвікоў, дапамагаючы ім і ўсім працоўным нашай радзімы авалодаць большэвізмам, ведучы іх на шляху рашучай барацьбы з ворагамі народа, — за перамогу камунізму.

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ УСАЕСАЮЗНАЯ
КОМУНІСТЫЧНАЯ ПАРТЫЯ (большэвікоў).

ДЗЕНЬ ДРУКУ

Вось ужо 15 год, як рабочыя і сялянне адзначаюць дзень друку, як выдатную падзею, як дзяржаўнае свята, як усевародную перамогу.

Гэта не звычайнае выпадковае. Друку ў СССР адыгрывае велізарную ролю. На ўсіх этапах развіцця ён быў на службе рабочага класа і ўсёй дзяржаве. Буйнейшыя падзеі ў жыцці партыі і краіны праходзілі пры дзённым друку.

У гады барацьбы з самодзяржаўем, у баях за сацыялістычную рэвалюцыю, у грамадзянскай вайне, у пераходзе «мірнага» будаўніцтва, словам, на ўсіх этапах барацьбы за перамогу сацыялізму газеты нашай партыі адыгрывалі ролю не толькі агітатара і прапагандыста, але і калектыўнага арганізатара. На чале савецкага друку стаялі «Правда» — дзеціца Леніна і Сталіна.

«Правда» ў СССР з'яўляецца неабходным кіраўніцтвам. Чытаючы «Правду» стала ў нас патрэбай. Рабочыя і сяляне СССР любяць ЦО нашай партыі. Яе любяць за прыпынавальны, высокі ірышні зорны, непрымірны і барацьбы з ворагамі.

На апошніх «Правды» вучыліся і ўчудна камуністы ўсіх краін умяню звязана з масамі і ўмацоўвалі гэту сувязь, агульнае жыццё масу вакол рашучых пачынаў рэвалюцыйнай барацьбы, вакол партыі.

У «Правды» вучыцца і ў СССР і за граніцамі на-большэвіцкі стаяць газеты. Гісторыя «Правды» неразрыўна звязана з усёй гісторыяй рэвалюцыйнай барацьбы рабочых Расіі. Яна завязалася ў 1912 годзе, у гады ўздыму рабочага руху і лютай барацьбы па партыі супроць, яе лідэраў. Першым кіраўніком «Правды» быў таварыш Сталін.

Як «Іскра» ў 1903 годзе, так «Правда» ў 1912 годзе адыграла велізарную ролю ў аб'яднанні сіл сапраўдных пролетарскіх рэвалюцыянераў. «Іскра» аб'яднала ў свой час сілы сацыял-дэмакратыі ў адзіную партыю, «Правда» аб'яднала большэвікоў і сацыялістаў іх канчатковаму афармленню ў асобную ад меншэвікоў партыю.

Ленін, які знаходзіўся ў тым гады за граніцамі, актыўна падтрымліваў «Правду», бачачы ў ёй сапраўдную штодзённую большэвіцкую газету.

З самага пачатку ўзнікнення «Правды» асноўнае непрымірны і барацьбы з ворагамі. Барацьба з ліквідатарамі і жывіцкімі, па сутнасці ліквідатарскі, блокам Луцка-Троцкага, усякага роду апаратуры істэмы пільна і характэрна рыса «Правды» першых дзён.

І пастая звязаная самодзяржаўя, казі газета была адлюблена, «Правда» пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна зорка сочыць за паваротамі контррэвалюцый, рыхтуючы пролетарыят да ўзброенага паўстання.
Калі пролетарыят ўзяў уладу ў свае рукі, «Правда» стала на абарону заваў пролетарыята, даючы на руках ворагам дыктатуру пролетарыята.
Велізарную ролю «Правда» адыграла ў выкрыцці палітычных банда Троцкага, Зиновьева, Бухарына.

«Правда» гаворыць з масамі народнай мовай. Словам, поўнаю гнева і янавісці да ворага, словам любі і зыбы аб новых талентах — такая мова «Правды».

ДА ДВАЦАЦІПАЦІГОДДЗЯ „ПРАВДЫ“

Паўлеце «Правды» ў 1912 годзе, маўляўне прапраўнай царскай легальнасці першай алегальнай масавай большэвіцкай газетай знаменавала пачатак новага рэвалюцыйнага ўздыму ў Расіі, што перамагла ў барацьбе з ворагамі. Народжаная на хвалі рэвалюцыйнага ўздыму ў 1912 годзе, «Правда» адыграла віднейшую ролю ў барацьбе за згуртаваньне сіл большэвізма і рабочага класа, за перамогу дыктатуры пролетарыята і таржаства сацыялізму.
ЦК ВКП(б) упэўнен, што «Правда» будзе і ў далейшым высока несці спад Маркса—Энгельса—Леніна, згуртоўваючы мільённыя масы партыйных і непартыйных большэвікоў, дапамагаючы ім і ўсім працоўным нашай радзімы авалодаць большэвізмам, ведучы іх на шляху рашучай барацьбы з ворагамі народа, — за перамогу камунізму.

БАЯВОЙ СТАЛІНСКАЙ „ПРАВДЭ“

«Правда», як і «Іскра», была і з'яўляецца органам, вакол якога аб'ядноўваліся рэвалюцыйныя пролетарскія барацьбіты.
У «Правды» мы вучымся ленинска-сталінскай прынятнасці і непрымірнасці ў барацьбе за чыстую марксісма-ленинскую тэорыю і ідэю ўзброенай барацьбы.

В. І. Ленін за «Правдой» (1916 г.).

І. СТАЛІН ДА ДЗЕСЯЦІГОДДЗЯ „ПРАВДЫ“ (Успаміны)

І. Ленискія дні

Ленискія дні з'явіліся рэзультатам сталінскага рэжыма «супаўладнення». Малады члены партыі, вядома, не адчулі і не памяншч харастава гэтага рэжыма. Што датычыць старэйшых, то ім, мабыць, памятна пракаляты паміні карацельныя экспедыцыі, разойшчыя набегі на рабочыя арганізацыі, масавая парка салдзі, і, як прыкрыццё ўсёго гэтага, — чорнасоцыялізацыйная зума. Скажамся грамадскай мисці, агульнае стомленасць і апатыя, галеча і адчай срод рабочых, забяспілі і запужоўвалі салдзі пры агульным разважэнні палітычнай меншасці-капіталістычнай асоры — такіх характэрных рысам сталінскага «супаўладнення».

II. Заснаванне „Правды“

Гэта было ў сярэдзіне красавіка 1912 года, вечарам на кватэры ў тав. Палетава, дзе двое дэпутатаў Думы (Пакроўскі і Палетаў), двое літаратараў (Вольскі і Батурын) і я, член ЦК (я, як неаддзельна, сяліўся ў «бесе» ў «недзялікальня» Палетава), агарыліся аб пачатку «Правды» і склалі першы нумар газеты. Не памяню, ці прысутнічалі на гэтай нарадзе бліжэйшыя супрацоўнікі «Правды» — Дзем'ян Бельмі і Давілаў.
Тэхнічныя і матэрыяльныя прадэскі гэтай газеты былі ўжо даны дзякуючы агітатыву «Звезда», спачатку шырокіх мас рабочых і масавым добраахвотным абарона грошай для «Правды» на заводах і фабрыках.

рабочага класа. «Правда» павінна была дапамагчы перадавым рабочым згуртаваць вакол партыйнага сцяга працоўныя масы новай барацьбы, але палітычна адсталыя, шырокія слаі рускага рабочага класа. Імяна таму стаяла тады «Правда» адной з сваіх асабых выпрацоўку літаратараў і аспрады саміх рабочых і ўяўленне іх у справу кіраўніцтва газетай. «Мы-б жадалі, — пісала «Правда» ў першым-жа нумары, — каб рабочыя не абмяжоўваліся адным спачуваннем, а прымалі актыўны ўдзел у справе выдання нашай газеты. Няхай на гаворыць рабочыя, што пісьменніцтва для іх «нязвычайная» работа: рабочыя-літаратары не паданою гатовымі з неба, іны выны працоўнаюцца толькі спачуваць, у тым літаратурнай работы. Трэба толькі смаліць усіяца за справу. — раз-два спатыкнешся, а там і навучніцка пісаць...».

III. Арганізацыйнае значэнне „Правды“

«Правда» з'явілася на свет у такіх пераходных умовах нашай партыі, калі падлае знаходзілася пачкам у руках большэвікоў (меншэвікі беглі адтуль), а дэспальны формы арганізацыі — тужаская фракцыя, друк, бальнічныя масы, класны страхаваньне, прафесіяналізм аб'яднанні — не былі яшчэ зусім аваяваны ўні або амаль у такім-жа беззастойным стабы, новішч знаходзіліся меншэвіцкай прадэ, Гэта была сапраўды гераічная барацьба па-большэвіцку настроеных рабочых з партыю, бо агенты парыма не драмалі, праследуючы і знішчаючы большэвікоў, за бав легальных прыкрыццё партыі, за гаваньня ў паліцыю, не была ў стане развіцця далей. Былі тады, без аваявання легальных арганізацый партыя не змогла б пры тагочасных палітычных умовах працягнуць істэмы пільна да шырокіх мас і згуртаваць ановішч вакол свайго сцяга яна адарвалася-б ад нас і пераварылася-б у жаншын саку.

АНДРЭЙ АЛЕКСАНДРОВІЧ БОЛЬШЭВІЦКАЕ СЛОВА

Шло ты з падполля, праз пень і крыні,
Удзятага ў прасторы, хадзіла па хатах,
Магутнаю сілай
Народы будзіла,
І на барыкадах салікала суроуа—
Леніна,
Сталіна
Яснае слова!
Праходзілі годы... Завыла і смела
У агонах салікала праўдай грывела.
Байной гартавала,
На бой выдзіла,
На бой небывалы, рашучы і нова—
Леніна,
Сталіна
Гулела слова!
Пра шчасце адытае — гучнаю
песняй
Звініць на заводах і новых будолах
І трактарамі
Гукаць над палямі
І караваямі пільва ў палібесці —
Леніна,
Сталіна
Мужнае слова!

ПРЫЁМ УДЗЕЛЬНІКАЎ ПЕРШАМАЙСКАГА ПАРАДА КІРАЎНІКАМІ ПАРТЫІ І ўРАДА ў КРЭМЛІ

2 мая ўдзельнікі першамайскага парада былі прыняты кіраўніцамі партыі і ўрада ў Крэмллі. Залы Вялікага крэмл'ўскага палаца перапоўнены байцамі і жанчынамі.
Рухаў ў 18 галізі ўвапні, сустракалі бурнай аваявай і поўнаю захапленню крыкамі «ўра» ўсіх прысутных, таварыш Сталін, Молатаў, Варашылаў, Магановіч, Мінян, Андрэў, Чубар і іншыя.
Народны камісар абароны СССР маршал Савецкага Саюза таварыш Варашылаў першае слова ад імя Цэнтральнага Камітэта партыі і ўрада Саюза прысваіла саліным байцам і жанчынам — удзельнікам першамайскага парада, і ў іх асобе ўсёй Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.
— Я вітаю баявы калектывы, які ўчора дэманстраваў магутнасць нашай вялікай радзімы, — нашых выдатных, добрых сакаляў авіяцыі — лётчыкаў, пулютых тэхністаў, непаўраўнаных артылерыстаў, бліскучых пеханіцаў, саліных кавалерыстаў, нашых выдатных байцоў ўсіх родаў войск, чырвонаармейцаў, камандзіраў і працоўнікаў — і не толькі тых, хто тут, на Краснай плошчы, стройнымі радамі дэманстраваў сілу рабоча-сялянскай дзяржавы, але і тых, якія ўчора на ўсёму нашаму вялікаму, багемнаму Савецкаму Саюзу, як і мы тут, на Краснай плошчы, дэманстравалі гэту нашу рабоча-сялянскую сілу і магутнасць.
Далей таварыш Варашылаў гаворыць аб Сталіне, якога так любіць наша Чырвоная Армія і ўсё савецкі народ:
— СССР — краіна вялікага народу, краіна сусветна-гістарычных перамог сацыялізма. Імча аўсім наўзна яна была адсталай краінай. Зараз Савецкі Саюз —

«Няхай жыве правдыр камунізма таварыш Сталін!», «ўра роднаму Сталіну!».
Пад бурны апладысменты ўсёй залы народкам абароны перадае прытанне ад Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі галівае савецкага ўрада — старшыні Савета Народных Камісараў СССР Вячаслава Міхайлавічу Молатаву, усёаюзнаму старшэму Міхайлу Іванавічу Калініну, усім народным камісарам урада СССР.
Выступішы з прамовай таварыш Молатаў горава вітаў байцоў, камандзіраў, начальнікаў усіх відаў абары і ўсіх родаў войск РСЧА, яе маршалаў і камандзіра камандзіраў — маршала Савецкага Саюза таварыша Варашылава, даўга не змаўкаў бурнай аваявай ўсёй залы ў гонар любімага прадвідра Чырвонай Арміі.
Удзельнікам першамайскага парада быў паказан бліскучы ванцарт.

„ПАДЗЕЯ, ЯКАЯ НІКОЛІ НЕ ЗГЛАДЗІЦЦА З ПАМ'ЯЦІ“

Гутарыя з кіраўніком дэлегацыі Іспанскага народу Францыско Гайосо таварыша Сталіна і абнаў яго як любімага бацьку. Мы ўсе акружылі таварыша Сталіна, і ён на чарэ абнаў усіх нас. Таварыш Варашылаў, вітаючыся з нами, панішчаваў нас са святлам і паказаву зобра прывесці гэтыя лініі ў СССР. Гэтыя мінаўты зашыць немагчыма.
Усе мы, члены іспанскай дэлегацыі глыбока перамаваны ў тым, што ў будучы годзе дэлегаты іспанскага народу на першамайскім сьвяце ў СССР будуць працтаўляць вывадзены Іспанскую рэспубліку.
(БЕТА).

АБ ПАДРУЧНИКУ ГІСТОРЫІ ВКП(б)

Пісьмо саставіцелям падручніка гісторыі ВКП(б)

Я думаю, што нашы падручнікі па гісторыі ВКП(б) неадвадзяцца ад трох галоўных прычын. Неадвадзяцца або таму, што яны выкладаюць гісторыю ВКП(б) не звязваючы з гісторыяй краіны; або таму, што абмяжоўваюцца расказаў, простым апісаннем падзей і фактаў барацьбы пільней, не даючы неабходнага марксісцкага тлумачэння; або таму, што страдаюць напярэкладнасцю наміру, няправільнасцю перыядычнасці падзей.

Каб пазбавіцца ад такіх недахопаў аўтары павінны ўлічыць рад меркаванняў.

Патрэба прадаставаць кожнай главе (або раздзелу) падручніка кароткую гістарычную даведку аб эканамічным і палітычным становішчы краіны. Без гэтага гісторыя ВКП(б) будзе выглядаць не як гісторыя, а як логі і незразумелы расказ аб справах мінуўшых.

Патрэба, па-другое, не толькі выкладаць факты, дэманструючы багатае пільней і фракцыі ў партыі і ў рабочым класе ў перыяд капіталізму ў СССР, але і даць марксісцкае тлумачэнне гэтым фактам, указваючы на валунасць у дарэвалюцыйнай Расіі як новых, сучасных, а пункту гледжання капіталізма, класаў, так і старых, дакапіталістычных класаў, б) на дробна-буржуазны характар краіны, в) на рознародны склад рабочага класа, — як на ўзроўні, сярняўшы існаванню мноства пільней і фракцыяў у партыі і ў рабочым класе. Без гэтага багатае фракцыі і пільней астацца незразумелымі.

Патрэба, па-трэцяе, не толькі выкладаць у тоне прастага расказу факты лютай барацьбы пільней і фракцыяў, але і даць марксісцкае тлумачэнне гэтым фактам, указваючы, што барацьба большавікоў з антыбольшавіцкімі пільнямі і фракцыямі была прынцыповай барацьбой за Леніна, што ва ўмовах капіталізму і паогула ва ўмовах пільнаснаці антаганістычных класаў унутрыпартыйныя супярэчнасці і рознагалосці з'яўляюцца неминучасцю, што развіццё і ўмацаванне пралетарскіх партый пры ўказаных умовах можа адбывацца толькі ў паралелі перамагання гэтых супярэчнасцей, што без прынцыповай барацьбы з антыленінскімі пільнямі і групамі, без іх перамагання наша партыя неминуча пераразвілася-б, як пераразвілася соц.-дем. партыя II Інтэрнацыянала, якія не прымяняць такой барацьбы. Можна было-б пры гэтым выкарыстаць вядомае пісьмо Энгельса Бернштайну ў 1882 годзе, прыведзенае ў першым раздзеле майго наклада VII пашырана-му Пленуму ВКП(б) «Аб соц.-дем. ўхале» ў ВКП(б) і мае каментарыі да яго. Без таіх растлумачэнняў барацьбы фракцыяў і пільней у гісторыі ВКП(б) будзе выглядаць, як незразумелая склока, а большавікі, — як непараў-

ны, неўлічлівыя складнікі і драгунцы.

Патрэба, нарэшце, унесці які-небудзь парадак у справу перыядычнасці падзей з гісторыі ВКП(б).

Я думаю, што прыводзімаа пільней, або ладобная ёй, схема магла-б легчы ў аснову.

СХЕМА:

I Барацьба за стварэнне марксісцкай, соц.-дем. партыі ў Расіі.

(Ад стварэння Пахаванскай «Групы» асабоджэння труда — 1883 г. да з'яўлення першых нумароў «Іскры» — 1900—1901 гг.)

II Стварэнне Рас. Соц.-Дем. Рабочай Партыі і з'яўленне ўнутры партыі фракцыяў большавікоў і меншавікоў. (1901—1904 гг.)

III Меншавікі і большавікі ў перыяд русна-японскай вайны і першай рускай рэвалюцыі. (1904—1907 гг.)

IV Меншавікі і большавікі ў перыяд Стаўлінскай рэакцыі і афармлення большавікоў у самастойную Соц.-Дем. Раб. Партыю. (1908—1912 гг.)

V Партыя большавікоў у гады ўзяцця рабочага руху перад першай імперыялістычнай вайной. (1912—1914 гг.)

VI Партыя большавікоў у перыяд імперыялістычнай вайны і другой рускай лютаўскай рэвалюцыі. (1914 — люты — сакавік 1917 гг.)

VII Партыя большавікоў у перыяд пільноўшчы і правядзення Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. (Красавік 1917 — 1918 гг.)

VIII Партыя большавікоў у перыяд грамадзянскай вайны. (1918—1920 гг.)

IX Партыя большавікоў у перыяд пароху на мірную работу па аднаўленню народнай гаспадарыі. (1921—1925 гг.)

X Партыя большавікоў у барацьбе за сацыялістычную індустрыялізацыю краіны. (1926—1929 гг.)

XI Партыя большавікоў у барацьбе за калектывізацыю сельскай гаспадарыі. (1930—1934 гг.)

XII Партыя большавікоў у барацьбе за звар'яццэнне будаўніцтва сацыялістычнага грамадства і правядзенне новай Канстытуцыі. (1935—1937 гг.)

I. СТАЛІН.

Р Э Д А К Ц Ы Я П Р А В Д А

Цэнтральны Орган Рускай Соцыяльна-Дэмакратычнай Рабочай Партыі

САКАВІК 1917.

Рэдакцыя «Правды» у 1917 г. — таварышы: Сталін, Калінін, Молатаў, Ерамеў.

С Л А У Н Ы Ш Л Я Х

(З успамінаў Г. І. Петровскага)

Мінула чвэрць стагоддзя для арганізацыі газеты «Правда».

«Правда» нарадзілася разам з новым узмацненым рэвалюцыйным рухам і перамагала пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна.

«Правда» была той арганізуючай сілай, якая звязвала рабочыя масы з партыяй, арганізавала іх. Нягледзячы на выклікі і праданчальніцтва ў Пецярэ правы на выданне газеты. Трэба было іці на выклікі кітрых, каб атрымаць дазвол. Не ўсталяў друкарня брацкае друкарства і друкарня амаўляліся друкарствам, а калі і згадзіліся, то за больш павышаную плату.

Нарэкая ахранка не раз закрывала газету. Тады рэдакцыя мянула назву газеты, і «Правда» выйшла пад імем-небудзь іншым асабоджэння труда, «Рабочая правда», «Северная правда», «Правда труда», «Пролетарская правда», «Путь правды» і інш.

Аб мерах прасвадзнення і рэпрэсіі «Правды» сведчаць такія даныя: за першы год існавання газеты падвергіліся канфіскацыі 36 нумароў і штрафам — 16 нумароў на суму 7.800 рублёў, галоўным чынам за «збуджэнне класовай розніі». Рэдактары «Правды» за гэты перыяд адсідзелі ў турме 47,5 месяца. За другі год з 270 былі канфіскаваны 116 нумароў.

Прадсвадзненні і штрафы проста разаралі газету. Сродкаў было вельмі мала. Выдавалі газету ў літаральна на капеці, абіраючы рабочымі. Важны раз пры закрываці «Правды» па ўсёй краіне разважваўся

ліч партыі, большавіцкай фракцыі Думі, разлічаваліся да аднаўлення «Правды». Рабочыя шырока адкаліліся, рабілі зборы сродкаў, праводзілі самаабсладанне.

«Правда» шырока ахапіла сваім уплывам рабочыя масы. Аб бязмежнай любібы рабочых да «Правды» можна судзіць па пільналіх карэспандэнцыйных рабочых.

Група рабочых Бранскага заводу да для двухтысячакоў побіла «Правды» пісала: «Шлем сардэчнае прытананне дарогай абароніцы — газете «Путь правды». І ў дзень другой талавым мы лутнава залучаемся да вылікага сьвята друку ўсёга расійскага пралетарыята марксісцкага напарука. Ведаючы, як многа нячэсна і прытананне пераносіць наша рабочая газета на сваім шляху, мы прыносім ёй пільнаую зямлю і бараніце за пільнаую логіку і жадаем ёй пільна і пільна іці па тым-жа шляху.

Сабрава ў жалезным фонд 6 р. 95 к. Група сьведомых рабочых — 12 чалавек».

Вялікія пільнікі былі ў арганізацыі распаўсюджвання газеты. Парская ахранка ўсталявала меры карыстання, каб перапысці распаўсюджванню газеты «Правда». Ахранка і пільнікі бралі на замекту кожнага рабочага, які атрымаў «Правду», прасвадзілі іх. Часта пошта проста не даставяла «Правду» на месцы. Тады пралетарыяты пільнавалі на месцы таварышамі для перапысці гэтых пільнаўшчы насклакі на тым, каб ужо там распаўсюджваць неадлеглым шляхам. І гэта рэжым-валася ахранкай. На таварышоў, які атрымаў газету з газеты «Правда», аб-

рушваліся пільнаіскі рэпрэсіі, турма і сьсылка.

Гэта не страшыла большавікоў і рабочых. Яны іці на афары, перамагалі ўсе перашкоды і ўмянона распаўсюджвалі «Правду». Чым больш царскі ўрад прасвадзіў «Правду», тым больш у рабочых разгаралася лянэвісьце да самазвар'яў і любібы да «Правды». Гэта зразумела, бо толькі ў «Правду» рабочыя бачылі пільны большавіцкі рэвалюцыйны напарука.

Выходзілі і іншыя газеты. Меншавікі і ліквідатары з Ідушкам-Гронкім на чале пачалі выдаваць сваю газету — «Луг». У гэтай газете меншавікі і ліквідатары вадзі барацьбу супроць большавіцкай партыі, вадзі пільны газету з царскім ўрадам. Але рабочыя не іці за імі, рабочыі бачылі ў «Правду».

«Правда» з дня на дзень улімавала класавую свядомасць рабочых у барацьбе за сацыялізм. У «Правду» тады пісалі Ленін, Сталін, Свердлаў, Молатаў і інш.

Дзесяткі і сотні рабочых пасылалі ў «Правду» свае карэспандэнцыі. З гэтых карэспандэнцый, галоўным чынам, складалася газета. Такія перадавалі рабочыя, як Калінін Міхал Іванавіч і іншыя, адтрымвалі тады для «Правды» найважэйшую ролю.

Ленін і Сталін у жорсткай барацьбе з меншавікамі, трапкістамі, ліквідатарамі агуравалі рады партыі для надзодзіцця гэтай супроць царызма і буржуазна-лагу. Усё што было лепшага, яны агуравалі вакол большавіцкай «Правды» і праз яе арганізавалі масы.

АХРАНКА ПЕРАХВАТВАЛА ПІСЬМЫ РАБОЧЫХ У „ПРАВДУ“

Царскія жандармы канфіскавалі газету «Правда» пільным чынам.

У справах жандармскага аддзялення г. Нікалаева, якія захоўваюцца ў Цэнтральным архіве рэвалюцыі СССР, знаходзіцца дакументаў аб канфіскацыі нумароў «Правды». З данясенняў царскай ахранкі вядома, што ў 1912 годзе былі канфіскаваны на ст. Нікалаев 260 экзэмпляраў № 2 газеты «Правда», 256 экзэмпляраў № 4 і 200 экзэмпляраў газеты № 32.

У справах харваўскай ахранкі за лі-

пень 1912 года былі перахвачаныя пісьмы рабочых у рэдакцыю газеты «Правда». Некаторыя члены прафесійнальвай арганізацыі, — пільны рабочы-пільнаіскі, — выказвалі жаданне чытаць газету «Правда». Прочыў свае пільнаіскі, на якіх умовах маглі-б нам прасвадзіць каля 100 штук штодзённа. Але пільна: «... Пільнаіскі ў карысьць «Правды» 2 руб. на пільнаіскі фармата. Харваўска група рабочых крапуноў».

Рабочыя Магдэбургскага трубадэйскага завода ў ліч першай талавым «Правды»

(1913 г.) пісалі: «Мы толькі тры месяцы атрымалі нашу любімую газету «Правда». За гэты кароткі час мы ў ёй знайшлі больш, чым за тры гады ў іншых газетах. Мы бачым жывы і барацьбу нашых таварышоў за кавадла хлеба, мы бачым, якія афары прыносіць рабочы клас для пільнаіскі свабоды становішча. «Правда» ўмаляе наш дух і дапамагае нам лічыв пераносіць нашы афары. Мы бачым, што «Правда» очыня са рабочым жыццём і аспяляе яго. Няхай жыць «Правда» на многія гошы!».

СТАХАНАЎСКІЯ ВАХТЫ ІМЯ 25-ГОДДЗЯ „ПРАВДЫ“

У мескім паравозным допу ў Дзень друку і 25-годдзя «Правды» лепшыя стыханаўшчы і пільны змены ставу на вахту імя 25-годдзя «Правды». Ініцыятарам арганізацыі вахты з'яўляўся тав. Бабко.

ГАБІНЕТ ДРУКУ

Пры мескім Доме партыі была арганізавана наставіны габінет друку. Для габінета аздадзены светлы, прасторны пакой. У ім размяшчаліся тры адрэды — ітэ-

4 мая бы прабуе парадку сваёй змены, на якой абмеркаваў нерарыстнасць, забяспечваючы лепшае правядзенне вахт. Змяна т. Бабко выклікала на асабоджэння змену дажурнага па допу т. Каліноўца.

Н. СТРАЎЛІЧАННА.

рыя большавіцкага друку, 25-годдзе «Правды» і аддзел пільнавага друку, які будзе рэгулярна змяняцца. Адрэды габінета марксісцкага 20 мая.

Н. КРУПСКАЯ ЯК СТВАРАЛАСЯ „ПРАВДА“

(Да 25-годдзя «Правды»)

З самага пачатку сваёй рэвалюцыйнай дзейнасці Ленін гаварыў, што кожны рэвалюцыянер, які вымушч, аразуміць вучанне Маркса, павінен ставіцца прапагандастам, перадаваць свае вяды іншым. Ён пільна накладаў, што хвалюе масы, павінен умець тэорыю азвацца з практыкай, аспяляць хвалючыя рабочых пільны з марксісцкага, рэвалюцыйнага пункту гледжання, указваць, як агульнымі сіламі можна знічыць цяжкія бакі жыцця, які змагацца за новае, сьветле жыццё, за сацыялізм. Кожны рэвалюцыянер-марксіст, вучыў Ленін, павінен быць агітатарам і арганізатарам.

Работа Леніна ў Пецярэ ў 1894—1895 гг. была паказам такой дзейнасці рэвалюцыянер-марксіста. Але работа ва ўмовах тако часу, калі пільнаіскі сачыла за кожным прокам, наклада вельмі вузкі размах і вольваўся асабоджэння ірва неабходнасць прапаганда і агітцыі адрываючым словам. Неабходнасць аспяляць пільнаіскі багучага жыцця патрабавала выдання перыядычнага органа, гэта значыць газеты. У 90 гады не было, вядома, ніякай магчымасці выдання ладальнай газеты, прасвадзіўшы думкам рэвалюцыйнай марксіста. Ленін разам з групай таварышоў зрабіў спробу арганізаваць у Пецярэ незалежную газету «Рабочее дело», але вынудзілі не перамагці права рэдакцыі, а партыі і друкарні.

Далейшыя пільны выданы ў Расіі незалежнай газетай паказалі, што нельга было забяспечыць іх кожна-небудзь устойлівай рэдакцыяй, іх перыядычнасці выдання. І ў 1900 годзе Ленін пехаў за граніцу, каб там, разам з групай «Асабоджэнне труда» і таварышамі-практыкамі арганізаваць па-самоўдому пільнаіскі-

тва і выданне перыядычнай, хоць-бы раз у месяц выходзячай газеты. Гэтой газетай — газетай партыйнай — стала «Іскра».

У адным з першых сваіх артыкулаў у «Іскры» — «З чаго пачаць?» — Валадзімір Ільіч пісаў, што газета — гэта калектывны прапагандаст, агітатар, арганізатар. Далейшы былі асноўныя ленынскія ўстаўноўкі: што імяна прапагандаст, за што агітатар, ян арганізаваць. А я толькі рэдакцыя «Іскры» стала меншавіцкай, Ільіч вышаў а яе.

Толькі рэвалюцыя 1905 года зрабіла магчымым выхад большавіцкай штодзённай ладальнай газеты. Такой газетай стала «Новая жизнь» і змяніўшыся яе «Встава», «Вперед» і «Зорка». Але гэтыя газеты былі ладальна ітчы не такімі, якімі хацелі іх бачыць Ленін, — тым былі ітчы слаба звязаныя з масамі. У гады рэакцыі, наступіўшай пасля рэвалюцыі 1905 года, ладальных большавіцкіх газет не было.

Толькі ў сакавіку 1910 года была арганізавана «Звезда», у рэдакцыю якой уваходзілі і большавікі і асабоджэння. «Звезда» не была сацыялістычнай выданнем, у ёй адначасна пераважалі толькі тэарэтычныя артыкулы. Такой працавала яна да лета 1911 года. Восемні «Звезда» (пільна забароненая) стала ладальнай «Нескельной Звездой» — гэтага ўжо часта большавіцкай газетай. Гэтую спрыяў рабочы рух, які пачаў уздымацца і абсабоджэння, у сувязі з гэтым, барацьба з ліквідатарствам. Але ўсё-ж і «Звезда» была ладальна не такой газетай, якой хацелі бачыць не Ільіч. Ён хацелі, каб яна стала газетай рабочых «свабоды», блізкай ім таварышам. З уліч бакоў абдумваў гэту справу Ільіч, гаварыў аб гэтым і з вучылі

партыйнай школы Дзюжыку і з іншымі рабочымі.

Напер патрэба было арганізаваць сапраўдную рабочую газету. Пачалася справа са збораў сродкаў па выданне «Правды». Валадзімір Ільіч пільна ітчы зборам вельнаевае значэнне. У артыкуле «Вынікі поўгалавой работы», надрукаваным у чотарох нумарах «Правды» ў першай палове жыцця 1912 года за пільнаіскі «Статістыка», Валадзімір Ільіч пісаў: «З пункту гледжання пачыну, энергіі саміх рабочых, значна важней 100 рублёў, сабраныя, скажам, 30-ю групамі рабочых, чым 1.000 рублёў, сабраныя дзесяткам «аспачувальчых». Газета, аснована на пільнаіскі, сабраныя маленькімі звабодзімі і фабрычнымі групамі рабочых, на многа роўна сядзіць, машыні, сур'яны частаўшчына і з пункту гледжання фінансавана і — што за ўсё важней — з пункту гледжання развіцця рабочай дэмакратыі, чым газета, аснована на дзесяткі і сотні рублёў, унесены спонсучай ітчынаіскі» (Ленін, Творы, т. XVI, стар. 46). Прадсвадзілі аб зборох аргументаў: «А ў Расіі рэвалюцыяніскі фармата, не ітчы які-небудзь, а імяна рэвалюцыяніскі. І нам устава так: гэтайшчы штодзённую «Правду», ніж іншым, ладальна імяна той (студзеньскай) канферэнцыі, якую зваць дурні» (Ленін, Творы, т. XXIX, стар. 23).

Асабоджэння ўвага рэдакцыі былі вакарывана на тое, каб зрабіць «Правду» пільнаіскі, аразумелай шырокім масам рабочых. «Правда» вадзі вадальную растумачальную работу па пільнаіскі да выбараў у IV Думу.

У ітчы умяшчаліся арганізацыі з ЦК, а рабочы большавіцкімі арганізацыямі, з будучай фракцыяй IV Думі, з газетай «Правда» — Ільіч 19 чэрвеня (2 ліпеня) пераехаў у Кракаў, да ленынскіх пільнаіскі ў Расіі, больш правільна зносіны з ладальнаіскі «Пражскай канферэнцыяй» — «Правдой». У Пецярэ магнала большавіцкімі арганізацыямі. Ліквідатары, у процівагу большавікам, пачалі вытываць сваю меншавіцкую газету «Нескельны голас», якая ітчыла рабочыя у другі бок, блізка з ліберальна пільнаіскі аб рэвалюцыяніскі барацьбу. Барацьба з ліквідатарамі, якія перахаджалі рэвалюцыянаму агураванню рабочых, становілася ўсё астрай, і 11 (24) чэрвеня Ільіч ітчы ў Нескельную «Звезду», пільнаіскі ў пачатку пільнаіскі: «Сацыялістычны орган пільнаіскі вясці пільнаіскі: наш час — час ачыйнага разброду і без пільнаіскі не абсабоджэння» (Ленін, Творы, т. XVI, стар. 21).

Жывучы ў Кракаве, Ленін усе час пільнаіскі пісаў ў «Правду» артыкулы і пісьмы, ітчынаіскі «Правду» праз

еахвату ў Расію таварышоў. Летам 1912 года таварыш Сталін уліч з сямлі і прыхаў у Пецярэ. У гэты час была перадыбарачная барацьба з меншавікамі пры выбарах на рабочай курыі, Дзюжычцы не ладальнаіскі арганізацыі з меншавікамі. Сталін ладальнаіскі аформіцца большавіцкаму ўраду сацыял-дэмакратычнай фракцыі IV Думі і ператварыць «Правду» ў апару тэата ітчы. «Фактычным пільнаіскі ітчыбар выбарчай кампаніі большавікоў была рэдакцыя «Правды». — ітчы былі ладальнаіскі гэтай фракцыі т. Валдзевіч («Валдзевіч», як мы яго называлі). «Тут ітчыла ітчыла штодзённая работа. Намінаіскіне рэдакцыі служыла месцам сустрэч і сходаў з пралетарыяцкімі рабонаў і асабоджэння фабрык і заводаў. Алчачасна пачаліся пільнаіскі правядзеныя сходы на рэдакцыі».

Таварыш Сталін прапрацаваў у Пецярэ перыяс — снежань 1912 года. На змену яму прышоў Ілья Міхалавіч Саерадаў. Хоць у пачатку 1913 года і Свердлаў і Сталін былі арыштаваны, але ітчы «Правда» канчаткова вызначылася і была ясна большавіцкай. «Правда» стала кірунчай партыйнай газетай, якую рабочыі лічылі сваёй рэдакцыяй, у якую рабочыі пільнаіскі пісалі пісьмы, заметкі. «Правда» выходзілася ў 40 тыс. экзэмпляраў у дзень. Тры чвэрці ўсёх пільнаіскіх рабочых друку палала на большавіцкай друку. Кожны чытаў «Правду» фактычна становіўся арганізатарам рабочых мас. Кожны нумар «Правды» пераходзіў з рук у рук, абсабоджэння вадальнаіскі чытачоў, ладальнаіскі восту ітчы свядомасці, аспяляючы ітчы.

Парская ахранка прасвадзіла ўсталяваць арышты, штрафы, канфіскацыі разам з расшыраннем уплыву большавіцкіх ладальнаіскі IV Думі, амак з рэдакцыяй рабочага гэтага.

8 ліпеня 1914 года, перад самым пільнаіскі імперыялістычнай вайны, «Правда» была разгрома пільнаіскі. Выхад

ле быў адноўлен зара-жа пасля лютаўскай рэвалюцыі ў 1917 годзе, але яна была зноў разгрома пільнаіскі лютаўскай ітчыны гэты раз ужо не царскай уладай, а ўрадам Керэнкага.

З часу Кастрычніцкай рэвалюцыі «Правда» аразу-жы стала ў Краіне Совету кірунчым органам партыі, аспяляючым яе ітчы.

Ленін аздаваў вельнаую увагу сачыць, каб яна пільнаіскі чытам ладальнаіскі а масамі. І «Правда» шырока разгварыла работарства, чыта прыласкоўвалася да гола-асу мас.

У 1922 годзе — у дэсанігаторыю ладальнаіскі «Правды» — Ільіч пісаў: «Дзесяткі пільнаіскі а часу аспяляючы ладальнаіскі «Правды». Ладальнаіскі — ліч чэрныя законы — большавіцкай штодзённай газетой... Толькі дзесяткі гоў прылічы з чаго часу! А працягла на змену барацьбы і руху за гэты час — гэтаў стас» (Ленін, Творы, т. XXVII, стар. 292). Гэта пісалася 15 гадоў назад. За гэтыя 15 гадоў працяжыта не менш.

«Правда» аспяляючы марксізм ад пільнаіскі апаратуістак усіх козераў. «Правда» была багатым органам партыі ў барацьбе супроць трапкісцтва і прапільнаіскі рэстаўрацыйнага капіталізма, супроць усіх ворагаў народу. «Правда» забяспіла высока пільнаіскі масы на барацьбу і перамогі сацыялізма».

Ітчы усея твар нашай краіны стаў ітчынаіскі прапільнаіскі сацыялістычнай гаспадарыі — на базе калектывізацыі, ладальнаіскі на Чырвонай Арміі, неарушчым дружба разгварычы пераходзіць свядомыя масы, ма-таварычы аб гэтым вадальнаіскі ладальнаіскі, нельга забываць і ролю большавіцкай «Правды».

«Правда» — орган камуністычнай партыі СССР — уадальнаіскі брыгады свядомыя прапільнаіскі Гэтым усё саздава.

«Правда» аспяляючы пільнаіскі апаратуістак усіх козераў. «Правда» была багатым органам партыі ў барацьбе супроць трапкісцтва і прапільнаіскі рэстаўрацыйнага капіталізма, супроць усіх ворагаў народу. «Правда» забяспіла высока пільнаіскі масы на барацьбу і перамогі сацыялізма».

Ітчы усея твар нашай краіны стаў ітчынаіскі прапільнаіскі сацыялістычнай гаспадарыі — на базе калектывізацыі, ладальнаіскі на Чырвонай Арміі, неарушчым дружба разгварычы пераходзіць свядомыя масы, ма-таварычы аб гэтым вадальнаіскі ладальнаіскі, нельга забываць і ролю большавіцкай «Правды».

«Правда» — орган камуністычнай партыі СССР — уадальнаіскі брыгады свядомыя прапільнаіскі Гэтым усё саздава.

„ПРАВДА“ І ЦАРСКАЯ ЦЭНЗУРА

У Ленінградскім пільнаіскі апаратуістак усіх козераў. «Правда» была багатым органам партыі ў барацьбе супроць трапкісцтва і прапільнаіскі рэстаўрацыйнага капіталізма, супроць усіх ворагаў народу. «Правда» забяспіла высока пільнаіскі масы на барацьбу і перамогі сацыялізма».

Ітчы усея твар нашай краіны стаў ітчынаіскі прапільнаіскі сацыялістычнай гаспадарыі — на базе калектывізацыі, ладальнаіскі на Чырвонай Арміі, неарушчым дружба разгварычы пераходзіць свядомыя масы, ма-таварычы аб гэтым вадальнаіскі ладальнаіскі, нельга забываць і ролю большавіцкай «Правды».

«Правда» — орган камуністычнай партыі СССР — уадальнаіскі брыгады свядомыя прапільнаіскі Гэтым усё саздава.

«Правда» аспяляючы пільнаіскі апаратуістак усіх козераў. «Правда» была багатым органам партыі ў барацьбе супроць трапкісцтва і прапільнаіскі рэстаўрацыйнага капіталізма, супроць усіх ворагаў народу. «Правда» забяспіла высока пільнаіскі масы на барацьбу і перамогі сацыялізма».

Ітчы усея твар нашай краіны стаў ітчынаіскі прапільнаіскі сацыялістычнай гаспадарыі — на базе калектывізацыі, ладальнаіскі на Чырвонай Арміі, неарушчым дружба разгварычы пераходзіць свядомыя масы, ма-таварычы аб гэтым вадальнаіскі ладальнаіскі, нельга забываць і ролю большавіцкай «Правды».

«Правда» — орган камуністычнай партыі СССР — уадальнаіскі брыгады свядомыя прапільнаіскі Гэтым усё саздава.

«Правда» аспяляючы пільнаіскі апаратуістак усіх козераў. «Правда» была багатым органам партыі ў барацьбе супроць трапкісцтва і прапільнаіскі рэстаўрацыйнага капіталізма, супроць усіх ворагаў народу. «Правда» забяспіла высока пільнаіскі масы на барацьбу і перамогі сацыялізма».

Ітчы усея твар нашай краіны стаў ітчынаіскі прапільнаіскі сацыялістычнай

МЫ ВУЧЫМСЯ У „ПРАВДЫ“

ШКОЛА БОЛЬШЭВІЦКАГА ВЫХАВАННЯ

Выключную ролю ў барацьбе за Кастрычнік, у заваяванні і ўмацаванні диктатуры пралетарыята, за набыццё сацыялізму ў нашай краіне адыграла «Правда» — пачатковы орган нашай партыі. 25-годдзе якой мы сёння адзначаем. Яна з'явілася магучым касцяшчыкам агітацый, прапагандаў і арганізацый у руках партыі, пачалае ўзроўня прапагандаў, агітацыйнай работы сярод камуністаў і непартыйных большэвікаў. «Правду» з любоўю чытаюць мільёны савецкага народу.

«Правда» — непахісны праваднік палітыкі партыі Леніна—Сталіна. Яна не толькі выхоўвае сотні тысяч пачаю большэвікаў-ленінаў, перадаючы байцоў са свайго сацыялістычнага будаўніцтва.

Узроўня большэвіцкай партыйнасці, развоўдываючай пільнасці, вострай барацьбы за адзінаства партыі пачынае «Правда», вядучы непрымірума барацьбу супроць контррэвалюцыйнага трапніцтва і іных адхіленняў — з асаблівай перавагай у луху пралетарскага інтэрнацыяналізма.

У сваёй штодзённай рабоце мы вучымся ў нашай «Правды», на яе славутых большэвіцкіх трапніцтвах. Гісторыя «Правды» пераарыўна звязана з гісторыяй нашай партыі.

«Правда» сістэматычна, пасадобна на сваіх старонках вучыць нас асабліва стаўленіямі кіраўніцтва. Не пераважна аргументам на пытанні шчыры і аб'ёмна партыйных дакументаў, аб уроках

прадсеў над трапніцка-літэратурна-контррэвалюцыйнамі ўзнаўленнямі ў нас большэвіцкую пільнасць, вучыць нас разгортваць сацыялістыку, трымаць пераарыўную сувязь з масамі, асабліва вядомым марксізма-ленінізма.

Намны газеты пачынаю настолькі вучыцца ў «Правды» стылю большэвіцкага выхавання і сувязі з масамі.

Гэтыя, на жаль, мы яшчэ не маем у практыцы работы нашых фабрычна-заводскіх газет, а таксама і ў рэспубліканскіх газет «Звязда» і «Рабочы».

Таварыш Сталін вучыць нас, што «архум» азіяна зброя, пры дапамозе якой партыя штодня, штодня змагаецца з ворагамі з рабочым класам на свай, пачаючы ад «... што злучае...» — сама вострая і самая моцная зброя нашай партыі. Гэтыя ўказанні правамыраўнай партыі не ўсеюды рэалізаваны нашых газет. Недастаткова шчыра сувязь газет са сваімі чытачамі. Карэспандэнцыі і матэрыялы на старонках запіваюцца, галоўным чынам, работнікамі саміх рэдакцый.

Інфармацыя аб партыйным жыцці вядуць чытаць з пільнасцю. З пытанню партыйнага жыцця вухаватваюцца асобныя факты і з'явы. На старонках нашых газет асабліва глыбока пастаюцца найбольш вострыя пытанні партыйнай работы і сур'ёзнае і аб'яўжэння. Аргументы і карэспандэнцыі на партыйныя тэмы сур'ёзна, адрэна апрацаваны літаратурна, маюць асаблівае значэнне.

Намны газеты яшчэ нікогды ў цэлым не вучыліся ў «Правды», славутыя юбілей якой наша партыя і ўсе працоўныя сёння адзначаюць.

Н. ЛІТВІН.
Сакратар Сталінскага РК КП(б)Б.

АРГАНІЗАТАР ПЕРАМОГ КАЛГАСНАГА ЛАДУ

Большэвіцкая «Правда» многа дапамагае нам разабрацца ў міжнародных паўдзях. Мне вараз зусім зразумела аргументы палітыка фашысцкіх запары Германіі і Італіі — на кахале і Японіі — на Усходзе, якія рыхтуюць новую вайну супроць Савецкага Саюза.

Усё, што друкуецца на старонках «Правды» зусім зразумела і даступна для калгаснікаў. Я ўважліва сям прычтываю кожны артыкул, кожную інфармацыю, за тым даю газету калгаснікам. Яна таксама з захопленнем чытаюць пра ўсе павінні і паводы.

Мне і ўсім калгаснікаў і калгачыні «Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, як трэба распавядаць і ратуца грамадзянскіх ворагаў народна-трапніцкай і правы. Мы ўважліва чытаем і газетнае аб'яўжэнне ворагаў калгаснага ладу — трапніцка-фашысцкіх агентаў, якія імкнуліся ліквідаваць калгасы, валодць яры на працоўнае салінасць.

Усё намы калгаснікі і калгасніцы, як адны, зааўжыюць, што ніколі не звалюнае і культурнае жыццё, якое даў нам родны і любімы правадыр таварыш Сталін.

Наш калгас, як і ўсе калгасы Савецкага Саюза, з кожным годам маюць развоўдываюцца, вучымся распавядаць і грамадзянскіх ворагаў з большэвіцкай пільнасцю.

«Правда» дапамагае мне пераарыўна працаваць сельсавеце, хутчэй пачаюць сельскі савет тварам да выбарчыкаў, наладзіць пачаю сувязь з масамі. Зараз у сельсавеце добра працуюць секцыі і дэпутатскія групы. Гэта вельмі дапамагае ў правядзенні вясновай службы. Влікую работу на мабілізацыю калгаснікаў і калгасніц на барацьбу за высокі стаўленні хлеба і вытворчасці вясновай сельсавеце.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

кага Саюза, з кожным годам маюць развоўдываюцца, вучымся распавядаць і грамадзянскіх ворагаў з большэвіцкай пільнасцю.

«Правда» дапамагае мне пераарыўна працаваць сельсавеце, хутчэй пачаюць сельскі савет тварам да выбарчыкаў, наладзіць пачаю сувязь з масамі. Зараз у сельсавеце добра працуюць секцыі і дэпутатскія групы. Гэта вельмі дапамагае ў правядзенні вясновай службы. Влікую работу на мабілізацыю калгаснікаў і калгасніц на барацьбу за высокі стаўленні хлеба і вытворчасці вясновай сельсавеце.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

НА РАЕННЫХ ПАРТЫЙНЫХ КОНФЕРЭНЦЫЯХ СТАЛІНСКІ РАЁН

СТАЛІНСКІ РАЁН

Рашэнне пасаджэнне канферэнцыі 4 мая пачалося прадаем справаздачнага даклада райкома. Тав. Літвін спынае на пытанні партыйнай прапагандаў у раёне. 3 даклада вырысубавецца зусім неаарыўнае становішча партыйнай прапагандаў і, зусім дрынае кіраўніцтва райкома гатай важнейшай работай.

Не было чым пахваліцца дэлегатцы і ў пачатку пастаючы палітычнай зграі. Хала т. Літвін гаварыў, што тут мы маем больш ушчына факты, але ні аднаго прыкладу станючай пастаючы агітацыйнай работы т. Літвін не прысёў.

Некалькімі словамі абмежаванае дэлегатцы на пытанні аб кіраўніцтве райкома пачаю друкам. У такім-жа духу кіраўніцтва камсаюлам, станючыча работы з камітэтам і спачуваючымі, кіраўніцтва станаючычым духам. Яе вынаў, трэба свааць, што хала т. Літвін і ўважліва на пачаючы неаарыўнае ў пастаючы ўнутрыпартыйнай работы, усё-ж сапраўднай крытыкай неаарыўнае работы райкома, яго бую, асобных работнікаў апарата ў дакладзе Літвіна не было, і зусім правільна дэлегатцы рэзка крытыкавалі не толькі работу райкома, але і амет даклада.

Пасля справаздачы рэзійнай камісіі райкома пачаюся спрэчкі на дакладах. На рашэнні пасаджэнні ў спрэчках выступіла 11 чалавек. Выступаючы таварышы крытыкавалі сістэму кіраўніцтва райкома. Так, выступаючы ў спрэчках т. Буеўіч (завод імя Варашылава) гаварыў аб тым, што крытыка ў раённай арганізацыі не была разгортва. Калі і былі асобныя спробы больш рэзка крытыкаць, то гэтыя пытанні абыходзіліся, на іх не рэагавалі.

Кіраўніцтва райкома не рэагавала на рад вельмі важных пытанняў, высювае выкіраўніцтва партыйных партарганізацый. Аб гэтым гаварылі і прыводзілі канкретныя факты т. Буеўіч, партгор аўта-

ро райкома не звязаны з партыйнай маю, што ў райкоме ёсць пачаю, так званыя, таварышы чланы, як Геруаўн, Кудзельска, Бонет. Яны ў рабоце пачаю не ўважліваць, і бую райкома на гэты не рэагавала.

З членамі райкома, асабліва рабочнікамуністамі, не правадылі. Аб гэтым гаварылі ў сваім выступленні член райкома Зелена — работніца фабрыкі «Настрачнік».

Выступаючы ў спрэчках Левіч (сакратар парткома штотаварыч фабрыкі), Партарганізацыя (сакратар парткома фабрыкі «Чырвоны тэстальчык»), Багданав і іншыя крытыкавалі райком за зусім неаарыўнае кіраўніцтва свараўтарнай парткомаў.

У райкоме ведаць толькі сакратароў больш буйных партыйных арганізацый, гаворыць т. Левіч, — як Геруаўн, Вуцхера, Канюпа, а з астатнімі не правадылі. Райкому спатрабілася весті аб тым, як выхаваліся Канстэтуцыя. Пачаю інструктар культуры т. Рыўкін, пачаю ў парткоме спісак гуртоў, агітацыйна і пачаю. А праз дзе галіны мае выкіраўніцтва ў райком і прапанавалі дэлегатцы бую РК аб станючычым пачаючы агітацыі.

Выступаючы гаварылі аб тым, што райком не арганізаваў семінара свараўтароў парткомаў для абмену вопытам работы. Яны гаварылі аб такой сістэме работы райкома, калі без папярэдняй падухоткі выкіраўніцтва свараўтароў і прапанаў ільмі іх дэлегавалі на бую аб тым і іншым пытанні. Крытыкавалі, але ашчо неаарыўнае, работу інструктароў райкома, якія прыхавалі ў пачаючы партарганізацыі толькі для таго, каб атрымаць весті, але не дапамагалі ў рабоце.

Учора на рашэнні і вытэрні пасаджэння ў спрэчках выкіраўніцтва 22 чалавек. Зелена і ў спрэчкі 94 чалавек. Працяг спрэчак сёння.

Ц. ФРЫД.

БАЯВЫ ОРГАН БОЛЬШЭВІЦКАЙ ПАРТЫ

Газета «Правда» — баявы орган нашай партыі — дае вычарналівы, амяшчэны і штодзённы ўказанні на большэвіцкаму выхаванню мас і кіраўніцтва імі на кожным участку сацыялістычнага будаўніцтва. У яе выдатычны артыкулах мы знаходзім адказ на ўсе хвалюючыя пытанні жыцця і работы нашай партыі.

«Правда» вучыць партыйнага кіраўніча, гаспадарчага і савецкага работніка разбудаць і складоўнае пытанні нашай палітыкі, штодня ўважліва чытаць і трэба весті барацьбу з класавымі ворагамі — трапніцкамі, шпёншамі і дымарсантамі.

І пачаў рэгулярна чытаць «Правду» з 1921 года. І за гэты 16 год яна дапамагла мне вырапіць палітычна і культурна. Яна была названым кіраўніком у нашай практычнай рабоце на ўсім участках, куды мяне паслала партыя.

Артыкул «Правды» «Бюропаты аб рашэнні члена партыі» — праграма выхавання кожнага члена партыі. У ім «Правда» бічуе тых, хто страціў сур'ёзнасць большэвіка і фашысцкай свайі партыйнасці.

На аснове рашэнняў гістарычнага з'яўдзена-саваніцкага Пленума ЦК ВКП(б), даклада і заключнага слова таварыша Сталіна «Правда» растлумачае як трэба рыхтаваць і праводзіць выбары ў партыйныя органы, як падбіраць партыйных кіраўнікоў. Усё гэта дапамагае нашай марксісцкай партыйнай арганізацыі правесці выбары на высокім палітычным узроўні і разгортваць большэвіцкую крытыку і самакрытыку неаарыўнае работы партарганізацыі.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

БЫЦЬ ПІЛЬНЫМІ ДА ВОРАГАУ

Я працую старшынёй партарганізацыі сельсавеце. Хачу расказаць, як існа большэвіцкая газета «Правда» дапамагае нам у ахове захадзіх грамадзян Савецкага Саюза.

Вельмі часта на старонках газеты вельмі гераізм нашых славутых партарганізацый, якім дапамагаюць калгаснікі ахоўваць мірную працу ў сацыялістычнай краіне. Мы вучымся і пераімаем вопыт славутых партарганізацый і калгаснікаў Далекага Усходу і ўсё больш умоваем нашы захадзіх грамадзян.

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

Добра пачаюцца аб капіталістычным адрываўні, мы кожны дзень працуем на пераарыўна нашых паранічных класаў і на непрыступную кропні абароны СССР.

У дзень славуты 25-годдзя газеты «Правда» намы калгаснікі ўсе, як адны, зааўжыюць, што савецкія грамадзяне выхоўваюцца на лямку і ні адзін дымарсант, ні адзін шпён з фашысцкай страі не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большэвіцкай пільнасці, непрымірума барацьбе з усімі ворагамі — трапніцкамі і правымі. Асабліва

